

Žižkovský zpravodaj

Říjen
Listopad
Prosinec
4/2019

Cena 5,- Kč

SLOVO STAROSTY

Milí Žižkovjáci, přátelé, kamarádi,

rok se s rokem sešel a Vánoce zase klepou na dveře. Po sněhu ani památky. Stromečky a andělé v obci svítí naplno, děti se nemohou dočkat příchodu Ježíška. I ti dříve narození se těší na toto nejkrásnější období roku.

Na obecním úřadě je konec roku vždy náročnější. Připravuje se nový rozpočet a mimo to se musí dokončit spuštěné úkoly. Letos jsme si navíc přidali závazek, že do „Vánoc“ budeme mít přestěhovaný obecní úřad. S velkou úlevou a radostí můžu říct, že k 11. 12. se oficiálně změnilo sídlo obecního úřadu na novou adresu, a to ulice Za Školou 555 v Moravském Žižkově. Máme ještě pár drobných úkolů ke kompletnímu přestěhování, ale to už nemá vliv na plnohodnotný provoz úřadu. Věřím, že se vám bude v nových prostorách úřadu líbit. Jak jsem se zmínil, připravovali jsme rozpočet obce na příští rok. Tento dokument ukazuje, kterým směrem by měly směřovat investice. Rozpočet ještě v tuto chvíli není schválený zastupitelstvem. Nicméně věřím, že najdeme shodu a podaří se nám spustit plány hned v jarních měsících. A co je připraveno jako první? Je to oprava chodníku v Chalúpkách, U Bytovek a v Benátkách. Kompletní plán investic bude zveřejněn až po konečném schválení rozpočtu zastupitelstvem.

Vrátím se znovu k vánočním svátkům. Jsou to svátky klidu a míru. Každoročně v tento čas obec zajišťuje na sóle tzv. „obecní vánoční strom“. Je již tradicí, že instalaci mají pod svou záštitou naši hasiči. Patří se jim na tomto místě poděkovat za profesionální výkon a ochotu věnovat svůj volný čas obci. Stromek by také nestál, kdyby nepřiložil ruku k dílu i pan Pavel Petráš, který nám pomohl s výkopem. Taktéž jemu touto cestou děkuji za strávený čas a bezplatné použití jeho techniky ve prospěch obce. Rodině Maděřičové je nutné poděkovat za tak krásný strom, který se pyšně tyčí uprostřed sóla. Ještě jednou děkuji všem. Vás všechny bych chtěl jménem Žižkovjanku pozvat na „Zpívání u stromku“ s vánočním jarmarkem, které proběhne již tradičně 21. 12. 2019 od 16.00 hodin.

Závěrem vám všem přeji klidné, ničím nerušené vánoční svátky a do nového roku hodně zdraví s kapkou štěstí.

AKCE

V ROCE 2020

25.01.	Zabíjačka
08.02.	Krojový ples
23.02.	Fašank
14.03.	Degustace vín
21.03.	Výstava vín
29.03.	Vynášení smrtky
25.04.	DEN ZEMĚ - úklid
30.04.	Pálení čarodějnic
30.05.	Den dětí + Sportovní akce
13.06.	Volejbalový turnaj
15.08.	Předhodové zpívání
16.-18.08.	Krojové hody
05.09.	Zarážání hory
19.9.	Den s obcí
03.10.	Drakiáda
14.11.	Svatomartinská husa
19.12.	Zpívání u vánočního stromu
31.12.	Silvestrovská zábava

(případná změna v plánovaných akcích bude včas oznámena)

*Ať láska světu vládne
a nejen ve vánoční den,
ať všechno špatné padne
a život je jak krásný sen.*

Příjemné prožití vánočních svátků, ať spokojenost, štěstí a pevné zdraví Vás provází po celý rok 2020
Vám ze srdce přeji zaměstnanci
Obecního úřadu Moravský Žižkov

/NE/ZAPOMENUTÍ LEGIONÁŘŠTÍ BRÁŠKOVÉ Z MORAVSKÉHO ŽIŽKOVA

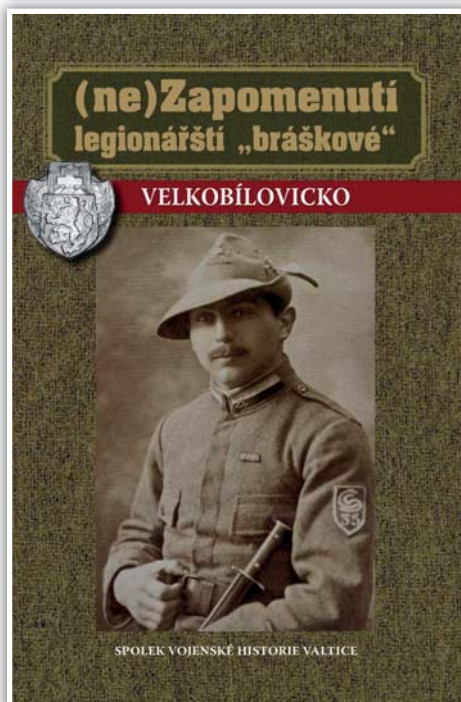
V neděli 9. listopadu 2019 proběhla v Kulturním domě ve Velkých Bílovicích slavnostní prezentace další knihy z edice /ne/Zapomenutí legionářští bráškové, tentokrát věnovaná oblasti nazvané Velkobílovicko. Autorem knihy je Mgr. František Trávníček, neúnavný historik a badatel ze Spolku vojenské historie Valtice, který si vzal za

úkol postupně oživit příběhy legionářů z celého Břeclavska.

Doposud zpracoval dvě knihy s podtitulem Kloboucko a Velkopavlovicko a třetí díl Velkobílovicko se věnuje osudům mnohdy zapomenutých legionářů z obcí Ladná, Moravský Žižkov, Podivín, Rakvice a Velké Bílovice. Autor už nyní pracuje na dalších dílech, následovat

bude zmapování osudů legionářů na Valticku a na Podluží, celá edice /ne/Zapomenutí legionářští bráškové z Břeclavska má mít celkem deset dílů.

Hlavním patronem knihy se stal známý novinář, reportér a spisovatel Stanislav Motl, jehož proslavily zejména investigativní reportáže z pořadu Na vlastní oči na TV Nova. Je

ale také autorem celé řady knih věnovaných především období druhé světové války. Každá z obcí byla na slavnostním podvečeru zastupována také svou ženskou patronkou, za Moravský Žižkov to byla archivárka okresního archivu v Mikulově Darja Kocábová.

V knize tedy najdeme 22 mužů, kteří se narodili v Moravském Žižkově a působili v letech 1914 až 1920 v československém zahraničním vojsku. Z toho bylo osm italských legionářů, devět ruských legionářů a dalších pět s jiným zařazením než je legionář podle zákona 462/1919 Sb.

U každého z nich najdeme medailonek a v něm spoustu zajímavých informací, pocházejících z ověřených zdrojů – ať už jde o záznamy o legionářích z Vojenského ústředního archivu v Praze, matrik uložených v Moravském zemském archivu v Brně či dalších archivních pramenů.

U některých z žižkovských legionářů se autorovi podařilo kontaktovat jeho potomky, takže medailonek mohl být doplněn dobovými fotografiemi nebo informacemi přímo od rodiny.

Z mnoha zajímavých osudů vybírám životní příběh Stanislava Riedla, jehož jméno známe z pa-

mětní desky na žižkovské škole.

Stanislav Riedl byl ruským legionářem, příslušníkem 3. československého střeleckého pluku Jana Žižky z Trocnova. Narodil se v Žižkově 3. května 1894 do rodiny majitelů známého žižkovského hostince U Riedlů. Jeho matka Terezie byla manželskou dcerou Matouše Polácha, chalupníka v Žižkově.

Vychodil tři třídy měšťanské školy a studoval i na Hospodářské nižší škole v Písku, kterou ukončil v červenci 1914. Do války naru-

koval 26. října 1914 do Kroměříže k pěšímu pluku č. 3. Po výcviku byl povýšen do hodnosti desátníka a v této hodnosti byl zajat dne 9. června 1916 u Záleščíků.

Do legií vstoupil 23. června 1917, 17. července 1917 byl zapsán do 9. roty 3. československého střeleckého pluku. Jeho služební výkaz se nezachoval a není tak známo, kde se v období let 1917 – 1920 zapojil do bojů. V hodnosti svobodníka byl evakuován z Vladivostoku transportem číslo XX423, a to na lodích MONT VERNON a AMERICA II. Po svém návratu do vlasti v létě 1920 byl povýšen do hodnosti desátníka.

V roce 1923 se zapojil do budování legionářské osady Svoboda na Podkarpatské Rusi. Spolu s dalšími legionáři (mimo jiné rodáky z Velkých Bílovic Josefem Grofem, Josefem Opluštěm a Dominikem Damborským) se aktivně i se svou rodinou podílel až do roku 1938 na životě této obce, a to i ve vedoucích funkcích. Když byla po Mnichovské dohodě v roce 1938 jižní část Podkarpatské Rusi anektována Maďarskem, museli se obyvatelé obce Svoboda vystěhovat zpět do Československa.

Stanislav Riedl se po vzniku Protektorátu Čechy a Morava se zapojil

do odbojové činnosti v rámci místní buňky Obrany národa. V roce 1943 byl dne 8. dubna 1943 za svou odbojovou činnost odsouzen a popraven ve Vratislavi. Zmíněná pamětní deska na budově školy oceňuje jeho odbojářskou činnost, na jeho legionářskou minulost se ale v Žižkově už zapomnělo.

A v tom je právě hlavní přínos celého projektu /ne/Zapomenutí legionářští bráškové. Kniha je k dostání za 250 Kč na Obecním úřadě.

Mgr. Jaroslav Čech

SVATÝ MARTIN A TRADICE...

velmi skromně, živil se převážně zeleninou a alkoholu se vyhýbal!! Podle legendy se podělil s žebrákem o svůj plášť, aby jej ochránil před chladem. Následující den se mu v téže polovině pláště zjevil Kristus. Ve své skromnosti se zdráhal přijmout biskupský úřad, ukrýval se v husím kurníku a právě husy svým štěbetáním jeho úkryt prozradily. A tak možná za trest dodnes končí při svatomartinských oslavách na pekáčích.

Taky v naší obci se tato tradice „zabydlela“ a letos ji žižkovští vinaři pořádali již 13-tým rokem v Agrární čtvrti. Tak jako každý rok otevře-

li za podpory ostatních vinařů své sklepy Osička Miroslav a Karel, Kovařík Petr, Konečný Jan, Peška Josef a Tomšej Zbyněk. V ceně vstupenky byl připraven pohárek na ochutnávku mladých vín a porce „martinské husy“, aby se každý dostatečně posilnil a mohl si vychutnat nejen dobré mladé víno, ale následně se potkat s přáteli a zazpívat si za doprovodu cimbálové muziky.

Podle ohlasů návštěvníků je to zdařilá akce i díky dobrému technickému zázemí zajišťovanému ze strany obecního úřadu, na kterou se i při nepřízní počasí rádi po roce vracejí.

Kdyby dnes žil svatý Martin, asi by se podíval nad tím, jak si lidé připomínají jeho svátek. Ve středověku patřil tento svátek mezi ty nejvýznamnější, pak se na něj ale zapomnělo.

Novodobá historie oslav spojená s datem 11. listopadu začala naplno v České republice až po roce 2005 a uchytla se nebývale rychle. Teď již každoročně 11. 11. od 11 hodin 11 minut obrazně řečeno začíná proudem téci mladé víno a voní dozlatova upečené husy. Zkrátka „svatomartinské hodování“ se nese ve znamení dobrého jídla a pití. Nic z toho ale s životem a skutky svatého Martina z Tours nesouvisí. On jako římský voják, později poustevník a biskup, žil

MATEŘSKÁ ŠKOLA SLUNÍČKO

Jen co se stromy zbavily zlatavého listí, začali jsme se chystat na advent. Ze všech oken ve školce na nás vykoukli veselí sněhuláci, opravdové vločky nahradily ty z papíru a třídy i chodby se nastrojily do sváteční nálady. Potom nám na dveře zaklepal Mikuláš. Letos přijel až z Moravské Nové Vsi, protože v naší vesnici je o ně ve dne nouze. V průběhu prosince jsme děti seznamovali s tradicemi a zvyky, vyráběli různé vánoční ozdoby a dekorace, pekli svícný z perníku, váleli těsto, vykrajovali, slepovali, tvořili stroměčky a přáníčka. Děti byly hodně nedočkavé

a tak jsme si vánoční čekání zpestřili hrami, tvořením, zpíváním vánočních písniček a koled. Líbila se nám také Vánoční pohádka o pejskovi a kočičce, kterou nám přijelo do mateřské školy zahrát divadlo Červené nosy. V posledním týdnu před vánočními prázdninami jsme se společně s rodiči sešli na zahradě MŠ na tradiční vánoční besídce. Vyráběli jsme s dětmi také drobnosti, které budeme nabízet k prodeji na Žižkovském jarmarku. Přijďte a můžete se sami přesvědčit, jak se nám to povedlo. Na závěr tohoto roku chci poděkovat především všem

kolegyním ve školce, které svou prací přispívají k tomu, aby mateřská škola i školní jídelna dobře fungovaly. Děkuji panu starostovi a celému obecnímu úřadu za vstřícnost a spolupráci, také panu řediteli základní školy, rodičům a ostatním spolupracujícím subjektům.

Vážení spoluobčané užijte si vánoční čas plný pohádkového rozjímání. Přeji Vám, ať vánoční dny jsou pro Vás i Vaše blízké těmi nekrásnějšími dny v roce. Nový rok pak prožijte ve zdraví a spokojenosti

Veselá Zdeňka

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Říjen byl ve škole plný nejen učení, ale i vzdělávacích a zábavných akcí, které určitě zpestřily teplé podzimní dny. Začali jsme třídními schůzkami, které byly spíše informativní a organizační. Poté proběhly již tradiční akce. Opět jste se zapojili do našeho školního sběru, což je skvělé. Jak jsem již několikrát psal, finance vždy slouží dětem. Nakupujeme za ně ceny na závěrečné hodnocení žáků, ale i například hradíme vstupy na výstavy, přispíváme na výlety a podobně. Samozřejmě vidíme, že tak velké množství papíru nemohou žáci nasbírat a dovést sami, o to víc si vážím toho, že si najdete čas. S dětmi se snažíme třídit papír i ve škole, ale nejen to. Máme kontejner na plasty a olej. Velkou akcí bylo Strašidelné

putování. Počasí se umoudřilo, vše mohlo tedy proběhnout podle plánu. Podle reakcí dětí je vidět, že tato akce právem patří mezi naše nejoblíbenější. Poděkování zaslouží všichni učitelé, kteří se podíleli na organizaci, ale i manželé Virágovi za sponzorský dar. Naši nejstarší žáci pokračovali v projektu Velká města ČR, v jehož rámci navštívili Prahu a hlavně Národní divadlo, kde měli objednanou komentovanou prohlídku. Dostali se tak na místa, která nejsou veřejnosti běžně přístupná, například na střechu této významné

budovy. I takovým způsobem se mohou dozvědět o historii a navázat tak na probírané učivo ve škole. Říjen je vždy také zaměřen na profesní orientaci vycházejících žáků. Nabídku jsme obohatili například o zajímavý test profesní orientace. Projekt Hrdá

škola je u nás také již stabilní akcí, a tak se mohli žáci jeden den v říjnu slavnostně obléci a užít si tak Suit up day. Kromě toho jsme pomohli uklidit park před školou v akci 72 hodin. Opět jsme se zúčastnili krajské soutěže Den přírodních věd, která probíhala v ZOO Brno. Ve velké konkurenci 62 škol kraje jsme se neztratili a naše družstvo žáků 8. ročníku obsadilo skvělé 22. místo. Školní družina pokračuje v plnění projektových dnů v rámci šablony Naše škola II. V říjnu děti zavítaly do Vinařství Maděříč, kde se dozvěděly mnoho zajímavého o pěstování a výrobě vína, tak typické plodiny našeho kraje. Velké poděkování patří firmě Vinařství Maděříč za umožnění prohlídky. Sportovní akce byly zastoupeny Během Boba Zháňala, kde bojovali žáci 1. stupně. Rozsahem asi největší událostí října byla výstava výtvarnice T. Konupčíkové – Dolákové. Vernisáž proběhla v pátek 25. 10. Účast byla opravdu velká a nás všechny moc potěšila. Sama autorka si našla ve svém nabitém programu čas a navštívila nás v neděli večer. Mé velké poděkování patří paním učitelkám Osičkové a Sovové za bezchybnou organizaci a všem sponzorům, díky kterým se nyní škola může pochlubit krásnými obrázky, které budou označovat jednotlivé místnosti a zdobit školu. Poděkování patří i vám všem, kteří jste si našli čas a v tak hojném počtu přišli a často i pochválili, jak výstavu, tak školu. Součástí vernisáže byla soutěž tříd o nejkrásnější obrázek ve stylu Arcimbolda, který musel být vytvořen pouze z jedlých materiálů, zejména ovoce a zeleniny.

Měsíc listopad byl zejména ve znamení oslav 30. výročí Sametové revoluce. V rámci týdenního projektu, který připravili naši učitelé, mohli žáci nahlédnout do života let devadesátých minulého století. Dozvěděli se například, co to byla Železná opona, Berlínská zeď, americký brouk a mnoho jiného. Vyvrcholením celého projektu byla pondělní akce, která proběhla 18. 11. Žáci vytvořili z donesených věcí výstavku toho, co bylo tradiční v životě v devadesátých

letech, zkusili si vytvořit sami trans-parenty a také před školou zazvonili klíči. Nakonec jsme položili kytici k pomníku T. G. Masaryka a ověnčili trikolorou lípu před školou a v parku. Určitě se naplnilo to, co jako škola preferujeme – učení hrou. Završili jsme tak velké oslavy jak 100. výročí vzniku republiky, tak výročí obnovení demokracie v naší zemi. Děti z prvního stupně si v rámci projektu Na chvíli umělcem zkusily, jaké to je tvořit společně velké výtvarné dílo. Učitelé spolu s odborníky z řad našich občanů vytvořili dětem krásné dopoledne. Moc děkuji všem zúčastněným. Velký ohlas měla přednáška T. Kubeše, který k nám pravidelně jezdí. Tentokrát na téma Galapágy. Vstupné na tuto akci

hradí škola všem dětem ze sponzorských příspěvků. Školní družina zpestřila svou činnost projektem Vidličky a nože, kde si opět za přítomnosti odborníka z praxe vyzkoušeli například, jak správně stolovat. Také dostali krásnou malou kuchyňku. Nezanedbáváme ani dopravní výchovu. Pro žáky 4. a 5. ročníku jsme spolu s odborníky připravili vzdělávací projekt BESIP. Žáci našich nejvyšších ročníků navštívili Břeclavský fortel a Veletrh vzdělávání v Brně, kde si mohli sami vybrat, kam budou dál směřovat jejich další kroky ve vzdělávání.

Prosinec již voněl Vánoce. Letos se nekonala vánoční besídka, ale byla otevřena svátečně vyzdobená škola, tentokrát s mottem – Vánoce

na bílo. Krátký kulturní program při rozsvícení vánočního stromu školy zajistil dechový orchestr Základní umělecké školy z Velkých Bílovic a vánoční sbor naší školy. Letos jsme stromeček vyzdobili novými světylky a také přibyla nová dominanta vánoční školy a to Anděl, který je umístěn nad vchodem. Na vánoční jarmark tvořily děti své výrobky v rámci vánočních dílniček. Účast

byla opravdu obrovská a jen nás utvrdila v tom, že naši spoluobčané mají o školu zájem a berou ji opravdu jako svou, stejně jako děti. Poslední týden před zimními prázdninami byl zejména věnován lyžařskému kurzu. Dále komponovanému pořadu o Vánocích od paní katechetky. Nezapomnělo se samozřejmě na vánoční koncert, večírky a konečné zpívání před vánočním stromem školy.

Kalendářní rok utekl, zažili jsme spoustu dobrých i méně dobrých věcí, ale to určitě k životu patří. Jak se říká, všechno zlé je k něčemu dobré. Chtěl bych nyní popřát vám všem hlavně hodně zdraví, pak kapku toho "pokakaného" štěstíčka (jak se zpívá v jedné písni) a krásné, ničím nerušené klidné svátky v kruhu lidí, které máte rádi.

Mgr. Miloslav Sova, řř

DERNIÉRA

V neděli 1. 12. 2019 jsme měli možnost zhlédnout poslední představení divadelní hry Tři dámy s pistolí v nastudování ochotnické divadelní společnosti Šejkspír na domácí scéně v Moravském Žižkově.

Ještě dlouho po odchodu domů jsem přemýšlela, co vyzvednout a koho pochválit. Hříčka to byla úsměvná, měla svůj děj i spád, herecké obsazení skvělé, skvělé po všech stránkách. Záměrně nechci chválit jednotlivce, ale mohla bych. Byla jsem dlouholetou členkou tohoto souboru a vím dobře, co úsilí stojí nastudování každé jednotlivé role, byť sebemenší a jak jedna jediná replika může poškodit či vyzvednout hru na vysokou uměleckou úroveň. Žižkovští ochotníci nemají co do pozice profesionálů příliš daleko a na rozdíl od profesionálních herců hrají srdcem. Každá role je jejich vyplněná dítě, které se se dnem premiéry pustí do světa a čekají na odezvu diváka. Nastudování trvá déle, ale výsledek

nutno ocenit. Byli jste opět skvělí! Ať už kmenoví členové tvořící páteř souboru, ale dnes už i mladí herci, kteří dozráli a své role bezpečně zvládli. Všichni. Já bych nyní chtěla ale vyzvednout nebo postrčit do popředí ty kolegy, kteří stáli i v progra-

mové upoutávce v popředí a právem. Režisér pan M. Sova postavil celou hru na výborném výběru představitelů, humor umocnil náhradou ženské role mužem, což samo o sobě stačilo, dále scénu vyšperkoval do každého detailu co do osvětlení, ná-

bytku, všech doplňků – jak interiéru pokoje staré dámy – dříve zámožné, která i svým způsobem řeči, kostýmům a hlavně krásným účesem vnesla na scénu nádech důstojnosti. Žádná ze tří dam nepřehnal, nebo nechtěla nadzvednout komediálnost role nad důstojnost postavy. To vše režisér spolu s herci zvládl na výbornou. Náповědu a kostýmy pak snadno pro oko diváka, ale velmi profesionálně a zodpovědně, zvládla náповěda, kterou slyšeli jen ti, kteří

slyšet měli a kostymérka, která dala představení punc své doby. Mladí herci se snažili a vdechli na jeviště svěží vítr, mnozí z nich – téměř všichni – už mají své letité zkušenosti, na kterých svou roli vystavěli. Hudební doprovod – skvělý, nenásilný, vtipný, jako by minutový valčík do hry autor přímo napsal. Zvukaři a osvětlovači nezklamali – mladí lidé, ale šikovní a určitě milující divadlo, jinak by svůj volný čas nevěnovali této činnosti. Soubor přijal

do svých řad i nového člena, který se hned zařadil a jistě bude tvořit jeho pevnou kvalitní základnu. Nic režie ani herci neopomenuli.

Je čas předvánoční. Byl to krásný dárek pro nás všechny. Přeji všem členům souboru další společné chvíle nad novými scénáři, aby nás všechny mohli potěšit zase v příštím roce. Protože radost rozdávat je velké umění a zaslouží si ocenění.

Mgr. Irena Cabáková - Homolová

MICHAL HUBÁČEK A JEHO NEVŠEDNÍ KONÍČEK

Pravidelně v našem zpravodaji píšeme o lidech, kteří zviditelnili naši obec, nebo mají nezvyklý koníček. Obojí lze říci o Michalu Hubáčkově, který se zabývá leteckým modelářstvím a dosáhl v něm nemalé úspěchy. O jeho velké zálibě jsem se vlastně dozvěděl náhodou, když jsme s dětmi ve škole dělali v roce 2017 akci s názvem Veletrh zájmů. Děti tehdy měly povprávět, co vše dělají ve svém volném čase, jaké jsou jejich koníčky. Michal donesl své letadlo a všichni jsme byli překvapeni, jak velké je a jak zasvěcené již tehdy dokázal mluvit o své zálibě. Mnohé napovědi i následující rozhovor, který nám poskytl.

1. Jak a kdy ses dostal k leteckému modelářství? Měl jsi nějaký vzor, nebo osobu, která tě ovlivnila?

Celý život byl mým největším vzorem můj tatínek, a to ve všem, nejenom v létání. I on v mládí „modelářil“, ale pak přestal a k modelářství se vrátil, až když jsem se narodil já. Od mala jsem s tatínkem trávil spoustu času stavěním letadel a už od svých tří let jsem s ním jezdil na letiště. Zhruba v pěti letech jsem začal také létat přes tzv. kabel Učitel-Žák, kdy jsme měli s tatínkem propojené vysílače kabelem a tatínek vždy s letadlem odstartoval, a když bylo letadlo v bezpečné výšce a vzdálenosti, přepnutím vypínače přenechal ovládání mně a mému vysílači. V ten moment jsem začal řídit

letadlo já a tatínek mě pouze hlídal, a když viděl, že se s letadlem ženu do průšvihů, přepnul ovládání zpátky na sebe a vytáhnul letadlo z „bryndy“. Toto byly mé začátky. Takto jsem se učil létat zhruba rok, a když tatínek viděl, že už řízení letadla zvládám zcela sám, přestali jsme kabel používat. Už 11 let tedy létám zcela sám.

2. Co bys o svém koníčku řekl nám laikům, kteří nemají jasnou představu o všech jeho možnostech?

Modelářství jako takové je velmi široký pojem. Existují modeláři, kteří staví lodě a pouští je na vodě, existují modeláři, kteří staví rakety, a pak je vypouští do nebe, existují modeláři, kteří staví vrtulníky. Jsou také modeláři, kteří chtějí zůstat na zemi a koupí si autíčko. A také jsou modeláři, kteří staví modely letadel a s nimi i létají. Do této skupiny modelářů patřím i já. Každé odvětví „modelářiny“ má i své kategorie pro soutěžení. Já soutěžím se svým modelem v mezinárodní organizaci IMAC, která se snaží co nejvíce přiblížit organizaci IAC, ve které soutěží letadla skutečné velikosti. Tato kategorie se zaměřuje na preciznost létání, tudíž se hodnotí všelijaké úhly, letové výšky, vzdálenosti... Na podzim každého roku vytvoří organizace IMAC pro všechny podkategorie, které jsou rozdělené podle náročnosti na 5 obtížností, tzv. sestavu. Sestava se skládá z 10 obrátů (figur), které jsou hodno-

ceny zvlášť a v čím vyšší kategorii se pilot soutěže účastní, tím náročnější jednotlivé obraty jsou. Každý obrat se hodnotí body od 0 do 10, kdy 10 bodů je nejlepší možná známka za obrat. Tyto sestavy hodnotí většinou tři a více rozhodčích, kteří samostatně pilotovi známkuji každý obrat. Každý rozhodčí má však svoji představu o tom, jak by měly figury vypadat. Právě díky tomu a díky jistě dávce subjektivního bodování obrátů se soutěžení v kategorii IMAC podobá krasobruslení. Některým rozhodčím se zaletěný obrat líbit může, jiným zase ne. Pak se jednotlivé známky sečtou, přepočítají se podle dvou různých koeficientů a podle konečného čísla se piloti umisťují. Vždy se letí několik kol, kde z každého kola získá pilot body. A pilot, který na konci soutěže má nejvíce bodů, logicky vyhrává. Toto je ale spíše jen takové velmi stručné nastínění průběhu těchto soutěží.

3. Co tě na modelářství přitahuje, čím tě zaujalo?

Myslím si, že neexistuje správná odpověď na to, čím mne letadla zaujala. Už od narození jsem se kolem nich pohyboval, a asi se tatínkova láska k nim přenesla i na mě. Když si ve školce a škole mí spolužáci hráli s Legem, já jsem si hrál s „letadýlky“. Zatímco mí spolužáci chodili ven a hráli si, já jsem jezdil s tatínkem na letiště. Asi je to můj životní styl. Jsem ale rád,

že mé zalíbení v letadlech ani trochu neutichá.

4. Jaký typ modelu vlastníš a jaké úspěchy jsi již dosáhl?

Letadlo, se kterým soutěžím, je polomaketa akrobatického speciálu, který se nazývá Extra 330LX, kterou zkonstruoval německý pilot a konstruktér Walter Extra. Můj model má rozpětí 3 metry a délku 2,78 metru. Váží zhruba dvacet kilo, takže je to pořádný „drobeček“ v porovnání s modely, jaké si lidé představují, že vlastně mám. Moji „Extru“ pohání dvoutaktní benzinový dvouválec o výkonu necelých 19 koní. Jako palivo používám kvalitní 100 oktanový benzin smíchaný s olejem v daném poměru, protože modelářské motory, na rozdíl od automobilových motorů, nemají žádnou nádobku na motorový olej, tudíž se musí smíchat s benzínem ještě předtím, než je samotné palivo natankováno do nádrže, která má většinou 1 – 1,5 litru. Za osm minut letu spotřebuji zhruba půl litru benzínu. Jen pro zajímavost, za 8 – 10 minut letu stihnu zaletět dvě akrobatické sestavy. Model samotný je řízený vysílačem od české firmy JETI, který pracuje v pásmu 2,4GHz. Maximální

dosah signálu vysílače je zhruba dva kilometry, tak daleko však s modelem nikdy nemám šanci zaletět. S tímto modelem jsem se několikrát umístil na 1. místě, mimo jiné jsem se s modelem stal i mistrem ČR v kategorii Basic, ve které jsem tehdy létal. V této kategorii jsem několikrát obsadil i druhá a třetí místa. Celkově mám zatím na poličce vystavených pět pohárů, plánuji však svoji sbírku rozšířit.

5. Mohl bys třeba říct, co by tento zajímavý koníček mohl přinést dnešní mladé generaci?

Myslím si, že tento koníček by mohl naučit mladou generaci hlavně disciplíně a zodpovědnosti, protože v nezkušených rukách se může model, jako mám já, stát smrtelně nebezpečnou zbraní. Jen samotná vrtule je natolik ostrá, že by s nevídanou lehkostí dokázala useknout cokoli od palců na rukách až po ruku samotnou. Také by ale mohl zlepšit reflexy, motoriku a funkci obou mozkových hemisfér.

6. Máš nějaký cíl, kterého bys chtěl dosáhnout?

Do budoucna bych se určitě chtěl dostat do vyšších kategorií IMAC a za-

čít soutěžit i na evropských soutěžích. A jeden takový spíše nereálný sen je získat letecký průkaz a soutěžit ve skutečném letadle, to už je ale několikamilionová záležitost.

7. A nakonec, trochu si přihřeju polívčičky, jak vzpomínáš na svá školní léta u nás?

Na svá školní léta na základce vzpomínám rád, hlavně proto, že probírané učivo bylo mnohem jednodušší a nebyla pro mne téměř žádná výzva mít dobré známky. Nemusel jsem se vůbec učit. Také mi ale chybí útulnější prostředí s menším kolektivem, kdy jsem znal pomalu všechny žáky na celé škole. A určitě bych byl raději znovu zpátky ve svém bývalém desetičlenném kolektivu, než ve svém stávajícím třicetičlenném kolektivu. Ale nejvíc ze všeho mi chybí to, že jsem byl z domova ve škole za dvě minuty. O tom vždy sním při svých půlhodinových cestách do školy o půl sedmé ráno, kdy jsem ještě před pár lety mohl nerušeně spát.

Děkuji za zajímavý rozhovor a přeji mnoho dalších úspěchů.

MS.

JDI ZA SVÝM SNEM

Člověk by si v životě neměl klást malé cíle, aby mohl ty každodenní překážky překonávat s úsměvem a milovat život. Už dětem by se mělo vštěpovat, že mají na všechno a podporovat je v jejich úsilí. Snažit se na nic nenadávat, přijímat vše, co život přináší a také dávat, ať máš ze sebe radost.

V duchu motto: „Žádný sen není dost velký na to, aby se nemohl uskutečnit“ byla na naší škole uspořádána i výstava mladé malířky Terezy Konupčíkové, vnučky od Bradávků. Její obrázky ze srdce promlouvaly do duše a člověk z nich vnímal příběh. Moc pěkné... Terezka se zařadila

k těm žižkovským rodákům, kteří se proslavili.

V této souvislosti mě napadlo: „A co my, kterým se nepodařilo svůj sen uskutečnit? Klesla snad naše hodnota?“ Tak třeba já. Od druhé třídy základní školy, kdy jsem se vzhledla ve své třídní učitelce Zdeně

Pazderové, jsem chtěla být taky učitelkou. Šla jsem za tím. Vystudovala jsem pedagogickou třídu na gymnáziu a nastoupila na studium učitelství (matematika – zeměpis) na přírodovědecké fakultě. Ale osud tomu chtěl jinak. Když jsem ve druhém ročníku otěhotněla, byla jsem nucena přestoupit na odbornou geografii. Studiu mě sice bavilo, ale sehnat místo byl problém. Zkoušela jsem i základní školu, ale bylo mně řečeno, že paní ředitelka dává přednost důchodcům, kteří mají své zkušenosti. Prostě jsem nedostala šanci. Tak jsem se orientovala jinam. Nakonec se mně hodila státnice z územního plánování a já zakotvila na stavebním úřadě. Bohužel jsem ale nedělala územní rozhodování, kde bylo také volné místo, ale pro někoho jiného, ale protože zrovna vyšlo vládní nařízení na řešení černých staveb v zahrádkářských

osadách, byla jsem zařazena na společensky sledovanější úsek. Do roka jsem se ale na územní plánování dostala, sice na jiném úřadě, ale konečně jsem mohla dělat něco, co mě bavilo a v čem jsem se našla. I když jsem časem (zpravidla po osmi letech) místo změnila, vždycky jsem se snažila dělat to, v čem se člověk cítí dobře. Konečně, žijeme přece pro pocity. Ono ani tak nezáleží na tom, na jakém stupni společenské hierarchie se člověk nachází, protože každý je potřebný právě takový, jaký je a právě na tom místě, kde je. Nezáleží na tom, jestli jsi učitel, herec, malíř, spisovatel nebo prodavačka či obkladač.

Často si v životě plníme dílčí, krátkodobé sny – nové kolo, novou motorku, první milion. nový dům, nový mobil, ale vždycky když je dosahneme, uspokojí nás to jen na čas.

To je prostě materiální svět. Mnozí slavní jsou z něho frustrovaní. S přibývajícím věkem chce mít člověk jen klid a být přitom zdravý, aby mohl dělat, co ho baví a radovat se i z maličkostí.

V životě nám nikdo neřekne, jakou cestou máme jít. Jak říká OSHO - neexistuje žádná super dálnice s milníky, které nám oznamují, kolik máme do cíle. Ani bych nechtěla, aby se životní cesta podobala jízdě ve vlaku, omezeném kolejemi. Člověk by se cítil jako vězeň. Nemohl by jít po pěšině, lesem, probírat se houštinami. Kdežto taková řeka, ta si najde svoji cestu. A stejně nakonec dospěje do moře a splyne s vodní hladinou, což musí být extatické. Stejně jako my splyneme s vesmírem.

Mor. Žižkov 23. 11. 2019
RNDr. Milka Litschmannová

*Dětský folklorní soubor Žižkovjánek děkuje za projevovou přízeň
a do nového roku 2020 přeje všem
pevné zdraví, štěstí, mnoho úspěchů a krásných chvil s folklorem.*

LUKÁŠ BÍNA - BRONZOVÝ

Dne 30.11.2019 se ve městě Podivín uskutečnilo mistrovství České republiky v mrtvém tahu, kterého se zúčastnil bývalý žák Základní školy T.G. Masaryka Moravský Žižkov, Lukáš Bína (25 let). Lukáš Bína již vlastní tituly mistra Moravy a Slezska a mistr České republiky v kulturistice a 10. místo na mistrovství Evropy, které se uskutečnilo v Santa Susanna. Lukáš na Mistrovství ČR v mrtvém tahu zvednul 255 kg a umístil se na 3. místě. Gratulujeme

napsala: Lada Bínová

Vážení příznivci oslav konce roku,

letos Silvestr v kulturáku bude! Přípravy jsou v plném proudu a bude to opět veliké. Rádi bychom Vám tímto dali na vědomí, že vstupenky na Starověký Silvestr 2019 jsou již v předprodeji. Tak neváhejte a volejte, pište a rezervujte - buď prostřednictvím Facebooku Kuba Pálka nebo na tel. 774 774 148. K Silvestru potřebujeme přátele a ne televizi, proto nesedte doma u bedny a přijďte se s námi bavit do Kulturního domu v Moravském Žižkově. Těšíme se na Vás!

RZ

 The poster for 'Starověký Silvestr' features a central figure of a Spartan warrior in a red cape and helmet, holding a sword and shield. He is flanked by two women in ancient Greek or Roman attire. The background is a dramatic sunset over a city.

ZVEME VÁS NA

STAROVĚKÝ SILVESTR

31. 12. 2019 V 19:30 HOD.
 KD MORAVSKÝ ŽIŽKOV
 HRAJE BAND MICHALA ŠRÁMKA

VSTUPNÉ V PŘEDPRODEJI 300 Kč, NA MÍSTĚ 350 Kč

Fotogalerie

Běh Boba Zháňala 2019

Mateřská škola Sluníčko

Michal Ftrubáček

Projekt kvýročí Sametové revoluce

Tři dámy o pistolí, demitéra

Výtvarná soutěž školy

Vydavatel: Obecní úřad Moravský Žižkov
Adresa redakce: Obecní úřad v Moravském Žižkově, Za Školou 555, 691 01
Odpovědný redaktor: Mgr. Miloslav Sova
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz, tel.: 518 367 450, 608 709 602
Povoleno: OÚ Břeclav pod registračním znakem MK ČR E 11626